

32004R0377

2.3.2004.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 64/1

PADOMES REGULA (EK) Nr. 377/2004
(2004. gada 19. februāris)
par sadarbības koordinātoru tīkla izveidi imigrācijas jomā

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 63. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 66. pantu,

ņemot vērā Grieķijas Republikas iniciatīvu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Padomes 2002. gada 13. jūnija sanāksmē apstiprinātajā Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības plānā ir paredzēta trešās valstīs darbā norīkotu imigrācijas sadarbības koordinātoru tīklu izveide.
- (2) Eiropadomes 2002. gada 21. un 22. jūnija Seviļas sanāksmes secinājumos ir prasība izveidot dalībvalstu imigrācijas sadarbības koordinātoru tīklu līdz 2002. gada beigām.
- (3) Padome 2002. gada 28. un 29. novembra sanāksmē ir pieņēmusi secinājumus attiecībā uz Imigrācijas sadarbības koordinātoru tīkla pilnveidošanu, ņemot vērā prezidentūras ziņojumu un norādot, ka sadarbības koordinātoru tīkls ir lielākajā daļā ziņojumā analizēto valstu, tomēr atzīmējot šā tīkla turpmākas stiprināšanas vajadzību.
- (4) Eiropadomes 2003. gada 19. un 20. jūnija sanāksmē ir uzsvērtā vajadzība paātrināt darbu, lai pieņemtu attiecīgu juridisku aktu, ar ko, cik drīz vien iespējams un līdz 2003. gada beigām, oficiāli izveido Imigrācijas sadarbības koordinātoru (ILO (IK)) tīklu trešās valstīs. Eiropadome norādīja arī uz tās informācijas nozīmīgumu, ko IK tīkls sniedz, lai attīstītu novērtēšanas mehānismu attiecību kontrolei ar tām trešām valstīm, kas nesadarbojas ar Eiropas Savienību nelegālās imigrācijas apkarošanā.
- (5) Ievērojot Eiropadomes Saloniku sanāksmes secinājumus, ar juridiski saistoša akta starpniecību jāformalizē šāda tīkla esamība un darbība – pamatojoties uz esošo projektu, tai skaitā Beļģijas vadītā Rietumbalkānu IK tīkla, vadībā gūto

pieredzi –, nosakot pienākumu ieviest dalībvalstu imigrācijas sadarbības koordinātoru savstarpējās sadarbības formas, šādas sadarbības mērķus, sadarbības koordinātoru uzdevumus un atbilstošu kvalifikāciju, kā arī viņu pienākumus attiecībā uz uzņēmēju dalībvalsti un nosūtītāju dalībvalsti.

- (6) Vēlams arī formalizēt veidu, kādā attiecīgās Kopienas iestādes saņem informāciju par imigrācijas sadarbības koordinātoru tīkla darbību, lai tās varētu veikt vai ierosināt tādas pasākumus, kuri var būt vajadzīgi, lai turpmāk pilnveidotu personu kontroles uz dalībvalstu ārējām robežām kopējo vadību.
- (7) Ņemot vērā Padomes 2003. gada 27. februāra Lēmumu 2003/170/TI par kopīgu to sadarbības koordinātoru izmantošanu, ko dalībvalstu tiesību aizsardzības iestādes norīkojušas darbā ārzemēs ⁽²⁾.
- (8) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šī regula papildina Šengenas *acquis* jomā, kas noteikta Nolīgumā, ko Eiropas Savienības Padome noslēgusi ar Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* ieviešanā, piemērošanā un attīstīšanā ⁽³⁾, ko nosaka 1. panta A un E punkts Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK par konkrētiem pasākumiem minētā Nolīguma piemērošanai ⁽⁴⁾.
- (9) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šās regulas pieņemšanā un tādējādi šī regula nav tai saistoša un nav jāpiemēro. Ņemot vērā to, ka šī regula papildina Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļas noteikumiem, saskaņā ar iepriekš minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi šo regulu, Dānija izlemj, vai ieviest to savos tiesību aktos, vai ne.

⁽²⁾ OV L 67, 12.3.2003., 27. lpp.

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽¹⁾ OV C 140, 14.6.2003., 12. lpp.

(10) Apvienotā Karaliste piedalās šajā regulā saskaņā ar 5. pantu Protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 8. panta 2. punktu Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumā 2000/365/EK par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu iesaistīties dažos Šengenas *acquis* noteikumos ⁽¹⁾.

(11) Īrija piedalās šajā regulā saskaņā ar 5. pantu Protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 6. panta 2. punktu Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumā 2002/192/EK par Īrijas lūgumu iesaistīties dažos Šengenas *acquis* noteikumos ⁽²⁾.

(12) Apvienotās Karalistes un Īrijas līdzdalība šajā regulā saskaņā ar 8. panta 2. punktu Padomes 2000. gada 29. maija Lēmumā 2000/365/EK un 6. panta 2. punktu Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumā 2002/192/EK attiecas uz Kopienas pienākumiem veikt pasākumus, kas papildina Šengenas *acquis* noteikumus pret nelegālās imigrācijas organizēšanu un kuros piedalās Apvienotā Karaliste un Īrija.

(13) Šī regula ir tiesību akts, kas izstrādāts, pamatojoties uz Šengenas *acquis*, vai citā veidā ar to saistīts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 1. punkta nozīmē,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šajā regulā "imigrācijas sadarbības koordinators" ir kādas dalībvalsts pārstāvis, ko imigrācijas dienests vai kompetentās iestādes norīkojušas darbā ārzemēs, lai veidotu un uzturētu sakarus ar uzņēmējas valsts iestādēm nolūkā veicināt nelegālās imigrācijas novēršanu un apkarošanu, nelegālo imigrantu izraidīšanu un likumīgās migrācijas pārvaldību.

2. Šajā regulā par imigrācijas sadarbības koordinatoriem uzskata arī sadarbības koordinatorus, kas nodarbojas ar imigrācijas lietām savu tiešo pienākumu ietvaros.

3. Imigrācijas sadarbības koordinatorus var norīkot darbā uz dalībvalstu konsulārajām iestādēm trešās valstīs vai uz citu

dalībvalstu attiecīgajām iestādēm, arī uz trešo valstu kompetentajām iestādēm, kā arī uz starptautiskām organizācijām uz pieņemamu laika posmu, ko nosaka nosūtītāja dalībvalsts.

4. Šī regula neierobežo imigrācijas sadarbības koordinators uzdevumus to kompetences ietvaros saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, politiku vai procedūrām vai saskaņā ar īpašiem nolīgumiem, kas noslēgti ar uzņēmēju valsti vai starptautiskām organizācijām.

2. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās imigrācijas sadarbības koordinatori izveido un uztur tiešus kontaktus ar kompetentajām iestādēm uzņēmējā valstī un attiecīgajām starptautiskajām organizācijām uzņēmējā valstī, lai veicinātu un paātrinātu informācijas vākšanu un apmaiņu.

2. Imigrācijas sadarbības koordinatori vāc informāciju izmantošanai darbības līmenī, stratēģiskā līmenī vai abos minētajos līmeņos. Šāda informācija jo īpaši attiecas uz šādiem jautājumiem:

— nelegālo imigrantu plūsmas, kuru izcelsme ir uzņēmējā valstī vai kuras tranzītā šķērso uzņēmēju valsti,

— minēto nelegālo imigrantu plūsmu maršruti dalībvalstu teritoriju sasniegšanai,

— viņu darbības veids, tai skaitā izmantotie transportlīdzekļi, starpnieku iesaiste u.c.,

— imigrantu kontrabandā iesaistītu noziedzīgu organizāciju esamība un darbība,

— starpgadījumi vai notikumi, kas var izraisīt jaunas norises attiecībā uz nelegālo imigrantu plūsmām,

— personu apliecinošu dokumentu un ceļošanas dokumentu viltošanai vai falsifikācijai izmantotie paņēmieni,

— veidi un līdzekļi, kā palīdzēt uzņēmēju valstu iestādēm novērst nelegālo imigrantu plūsmas, kuru izcelsme ir minēto valstu teritorijā vai kuras tranzītā šķērso to teritorijas,

— veidi un līdzekļi nelegālo imigrantu izraidīšanai un repatriācijai uz viņu izcelsmes valstīm,

— likumdošana un juridiskā prakse attiecībā uz iepriekš minētajiem jautājumiem,

— informācijas pārraide, izmantojot agrā brīdinājuma sistēmu.

3. Imigrācijas sadarbības koordinatori ir tiesīgi arī sniegt palīdzību, lai noteiktu trešo valstu piederīgo identitāti un veicinātu viņu atgriešanos izcelsmes valstī.

⁽¹⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka to imigrācijas sadarbības koordinatori veic uzdevumus, kas ir viņu kompetencē un ir saskaņā ar noteikumiem, tostarp ar noteikumiem par personas datu aizsardzību, ko paredz viņu attiecīgo valstu tiesību akti un vienošanās vai nolīgumi, kuri noslēgti ar uzņēmējām valstīm vai starptautiskajām organizācijām.

3. pants

1. Dalībvalstis regulāri un bez kavēšanās sniedz informāciju viena otrai, Padomei un Komisijai par savu imigrācijas sadarbības koordinātoru nosūtīšanu, iekļaujot viņu pienākumu aprakstu. Komisija nodod šādas informācijas apkopojumu Padomei un dalībvalstīm.

2. Katra dalībvalsts informē pārējās dalībvalstis arī par tās nodomiem attiecībā uz imigrācijas sadarbības koordinātoru nosūtīšanu uz trešām valstīm, lai pārējās dalībvalstis varētu izteikt interesi saistībā ar sadarbības līguma noslēgšanu ar minēto dalībvalsti attiecībā uz šādu nosūtīšanu, kā norādīts 5. pantā.

4. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to imigrācijas sadarbības koordinatori, kas nosūtīti uz vienām un tām pašām valstīm vai reģioniem, izveido savstarpējus vietējas vai reģionālas sadarbības tīklus. Šādu tīklu sistēmā imigrācijas sadarbības koordinatori jo īpaši:

- tiekas regulāri un pēc vajadzības,
- apmainās ar informāciju un praktisko pieredzi,
- koordinē nostāju, kas attiecīgā gadījumā pieņemama, nonākot saskarē ar komercpārvadātājiem,
- attiecīgā gadījumā apmeklē kopīgus specializētus mācību kursus,
- attiecīgā gadījumā organizē informatīvas sanāksmes un mācības dalībvalstu misiju diplomātiskajiem un konsulārajiem darbiniekiem uzņēmējā valstī,
- pieņem kopīgu virzību attiecībā uz stratēģiski būtiskas informācijas, ieskaitot riska analīzi, vākšanu un ziņošanu nosūtītāju dalībvalstu kompetentajām iestādēm,
- sniedz palīdzību attiecībā uz pusgada ziņojumiem par kopīgo darbību, kurus sagatavo saskaņā ar 6. panta 1. punktu,
- izveido regulārus kontaktus ar līdzīgiem tīkliem uzņēmējā valstī un, attiecīgā gadījumā, kaimiņos esošajās trešās valstīs.

2. Eiropas Komisijas pārstāvji ir tiesīgi piedalīties imigrācijas sadarbības koordinātoru tīkla struktūrā organizētajās sanāksmēs, kaut gan, ja operatīvi apsvērumi to prasa, sanāksmes var sasaukt bez Eiropas Komisijas pārstāvja klātbūtnes. Attiecīgā gadījumā var uzaicināt arī citas institūcijas un iestādes.

3. Dalībvalsts, kas ir Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts, uzņemas iniciatīvu šādu sanāksmju rīkošanai. Ja dalībvalsts, kas ir prezidējošā valsts, nav pārstāvēta attiecīgajā valstī vai reģionā, iniciatīvu sanāksmju rīkošanai uzņemas dalībvalsts, kura izpilda prezidējošās valsts funkcijas.

5. pants

1. Dalībvalstis var divpusēji vai daudzpusēji vienoties, ka imigrācijas sadarbības koordinatori, ko dalībvalsts ir norīkojusi darbā trešā valstī vai starptautiskā organizācijā, arī rūpējas par vienas vai vairāku citu dalībvalstu interesēm.

2. Dalībvalstis var arī vienoties, ka to imigrācijas sadarbības koordinatori veic atsevišķus uzdevumus kopīgi.

6. pants

1. Dalībvalsts, kas ir Eiropas Savienības Padomes prezidējošā valsts, vai, ja šī dalībvalsts attiecīgajā valstī vai reģionā nav pārstāvēta, dalībvalsts, kura izpilda prezidējošās valsts funkcijas, līdz katra pusgada beigām sagatavo Padomei un Komisijai ziņojumu par to imigrācijas sadarbības koordinātoru tīklu darbību, kuros tai ir pārstāvis, kā arī par stāvokli uzņēmējā valstī saistībā ar nelegālo imigrāciju.

2. Šādus ziņojumus sagatavo atbilstīgi Komisijas noteiktajam paraugam un formātam.

3. Minētie ziņojumi veidos pamatinformāciju, lai katras prezidentūras noslēgumā Komisija sagatavotu Padomei novērtējuma ziņojumu par esošo stāvokli katrā trešā valstī, kurā ir norīkoti darbā dalībvalstu imigrācijas sadarbības koordinatori.

4. Komisija, pamatojoties uz iepriekš minētajiem ziņojumiem, iekļauj faktu kopsavilkumu savā gada ziņojumā par kopējas politikas attīstību attiecībā uz nelegālo imigrāciju, cilvēku kontrabandu un tirdzniecību, ārējām robežām un nelegālo imigrantu izraidīšanu. Iesniedzot novērtējumu Padomei, Komisija var izteikt priekšlikumus vai ieteikumus, ko tā uzskata par lietderīgiem.

7. pants

Šī regula neierobežo Kopīgajā konsulārajā instrukcijā diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulārajiem dienestiem par vīzām⁽¹⁾ iekļautos noteikumus par konsulāro sadarbību vietējā līmenī.

8. pants

Šī regula stājas spēkā 2004. gada 5. janvārī.

⁽¹⁾ OV C 313, 16.12.2002., 1. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas Līgumu.

Briselē, 2004. gada 19. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. McDOWELL
